

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. Lex in Germania, ut subditus Principis religionem sequatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

V. Ioannes Casimirus Administrator & tutor Friderici, patric in Electoratu successoris, Lutheranis ejectis, Calvinisticam religionem restituit.
VI. Scholares Lutheranismo addicti, discedunt.

I. Lud non tantum velut communis more receptum, verum etiam quasi lege sanctum in Germania paucim obseruantur, ut subditi vel Principum religionem quacumque illa sit, amplectantur, vultamquam beatis sine villa vivant religione. Hinc fit, ut quotiescumque Princeps Nova doctrina afflatus, religionem mutat, mutare & ipsi religionem, & tamquam acus nautica, quacumque à magnete ducentur, sequi cogantur. Necesse est itaque ut subditi cum Principibus ad Infernum aut Paradisum vadant; aut si plus apud ipsos conscientia quam obedientia & qui Principi debetur, respectus possit, suis fortunis venditis, collectisque sarcinis alio migrent. Mihi quidem hi priscis illis Galliae militibus similes videntur; qui dominis suis ita erant obnoxii, ut eandem cum ipsis fortunam, immo mortem quoque subire non vererentur. Nam quemadmodum Luna quæ pene nullum aliud lumen habet quam quod à sole mutuatur, illud ipsum quoque sole pereunte amittit; at rursus nato recuperat: sic miseri isti homines postquam à Catholica Ecclesia discesserunt, nullam aliam agnoscere videntur religionem quam eam, quam à dominis suis mutuantur; eamque eum ipsorum imperio sumunt, & cum morte deponunt. Subditis hic nulla alia quam obediendi partes reliquæ sunt. Hoc loco memorabilia aliorum stultitiae & levitatis, aliorum vero calamitatis & miseria exempla nobis occurserunt. O miseram miserorum hominum servitutem! qui conscientias suas aliorum libidini ita prostrant, & non aliter quam prædia beneficiaria pignori & nexui addicunt. O duram & crudelem legem! quæ subditorum animos omnibus opinorum fluctibus exponit, & alienæ voluntati ac libidine adstringit.

II. Quomodo vero Palatinatus ad Calvinianum dogma amplectendum inductus sit, per principem suum nunc penitus inspiciamus. Ex Ruperto Rom. olim Imp. nobilissimi ram diversarum Familiarum in Germania descendunt, unus per Ludovicum II. alter per Stephanum natu minorum filios Roberti Imp. An. 1410. defuncti. Horum Ludovicus II. dictus Barbatus item cæsus, An. 1429. moriens reliquit filios Ludovicum III. An. 1451. defunctum & Fridericum Victoriosum qui

ante mortem suam quam Anno 1476. obiit. Tutor factus & fidus Philippi Posthumi, è fratre suo Ludovico III. nati hic Philippus Posthumus objens An. 1508. III. Kal. Martii reliquerat filium minoren Electorem Ludovicum IV. dictum Pacificum. Is est qui oriente Lutheranismo & Protestantum secta, ipse plerumque pacis se arbitrum vel procuratorem inter partes interponebat, quamquam ipse Lutheri Novo Evangelio, seductus per suos Doctores, inhæretur. cuius adhesionis Schismatica primum fructum tulit, ut sine benedictione propaganda stirpis impropria obiret. Atque ita frater ejus Fridericus II. nativitate inter fratres tertius (nam natu secundus Rupertus jam A. 1504. obierat) Elector factus, An. 1546. 4. Ianuarii religionem pristinam [a] palam mutavit, Itaque & hic sine benedictione proliis decedens An. 1556. natus annos LXXXIII. Successorem habuit Ottонem Henricum Filium Ruperti Virtuosum fratris sui, qui An. 1556. factus elector post patrum, Lutherani dogmatis fuit sectator, sed & illius breve imperium fuit & ipse nulla prole relicta decessit An. 1559. Ita Electoratus ad Stephani supra memorati filii Ruperti Imp. lineam alteram, nempe Fridericum III. qui fuit Ioannis II. filius, nepos Joannis I. pronepos Friderici Simmerensium & Spanhemensium progenitoris, abnepos Stephani ex Ruperto nati. Hic Fridericus III. Elector creatus An. 1559. Calviniani dogmatis fautor An. 1576. decessit reliquo hærede Ludovico V. Electore, &c. iste vero An. 1583. moriens filios Fridericum IV. & Joannem Casimirum reliquit. His [b] prelibatis ob arcendam obscuritatem nominum in re nupera venio ad explicandum modum, quæ Calvinissimus omnium primo in Germania & quidem ab Electore præcipuo intersæculares nimirum Palatino surrecepit. Accidit autem id hoc modo. cum inter Lutheranorum & Zwinglianorum Colloquia & disputationes Fridericus III. Genevensis Confessionis à Saxonica valde discrepantis, frequentem mentionem fieri audivisset, eorum librorum qui ad eam pertinerent, mira cupiditate fuit accensus. Eare animadversa, Calvinus, Argo in ejusmodi rebus oculatior, & in omnes occasiones propaganda sua doctrinæ intentus, Theodorum Bezan, è Francia fugitivum, Geneva ad eum ablegavit, ut Helveticam ac Genevensem Confessionem ipsi offerret. (Fabritius dicit Farellum ejus legationis

F

fuisse

[a] Reusnerus in opere Geneal. [b] Reusnerus in opere Genealogica.